

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 759/2025-37

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Pezinok v konaní sp. zn. 8Er/1275/2012 o námietkach povinného takto

rozhodol:

1. Postupom Okresného súdu Pezinok v konaní sp. zn. 8Er/1275/2012 o námietkach povinného **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 11 Listiny základných práv a slobôd a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Pezinok v konaní sp. zn. 8Er/1275/2012 **prikazuje** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadostučinenie **4 000 eur**, ktoré **je** Okresný súd Pezinok **povinný** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Pezinok **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **949,17 eur** a tieto zaplatiť jej advokátovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 5. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv

a slobôd (ďalej len „listina“), vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy (čl. 11 ods. 1 listiny) a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 36 ods. 1 listiny) a práv na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v exekučnom konaní s tým, že okresnému súdu bude prikázané konať bez zbytočných prieťahov a jej bude priznané finančné zadost'učinenie 40 000 eur.

II.

2. Sťažovateľka je oprávnenou v od apríla 2012 začatom exekučnom konaní, v ktorom sa proti povinnému na základe rozhodcovského rozsudku vydaného podľa dohody o vyrovnaní a uznaní záväzku domáha vymoženía 8 000 eur s príslušenstvom. Po odstránení väd jej návrhu z augusta 2012 okresný súd v marci 2013 poveril exekútora vykonaním exekúcie. Proti tomu podal povinný námietky, ktorým po vyjadrení sťažovateľky z júla 2013 okresný súd uznesením z novembra 2013 vyhovel. Sťažovateľka vo februári 2014 proti tomu podala odvolanie, ktoré po jej sťažnosti na prieťahy okresný súd v júli 2014 predložil krajskému súdu. Krajský súd uznesením z marca 2015 uznesenie okresného súdu zrušil, keďže jeho záver o nepreukázaní prevodu pohľadávky na sťažovateľku bol v rozpore s obsahom spisu a vec mu v apríli 2015 vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd uznesením z júna 2016 po sťažnosti sťažovateľky na prieťahy exekúciu zastavil, dôvodiac, že exekučný titul bol vydaný na základe zmenky. Toto uznesenie bolo podaním odvolania sťažovateľky z júna 2016 zrušené. Okresný súd o námietkach povinného znova rozhodol uznesením z júla 2025. Vyhovel im len v časti vysokej zmluvnej pokuty za omeškание. Uznesenie bolo sťažovateľke doručené v novembri 2025 a sťažovateľka sa proti nemu v decembri 2025 odvolala.

III.

3. Sťažovateľka porušenie svojich ústavných práv vyvodzuje z toho, že konanie na okresnom súde nie je ani po takmer 14 rokoch právoplatne skončené. Tvrdí, že povinný previedol väčšiu časť svojho majetku a počas namietaného konania začali ďalšie exekučné konania, ktoré napriek tomu, že začali neskôr, boli medziasom uspokojené. Hrozí tak, že v dôsledku prieťahov nebude jej pohľadávka pre neexistenciu exekvovateľného majetku uspokojená. Zdôrazňuje, že v jej veci ide o jednoduchú vec a k predĺženiu konania nijak neprispela. Okrem toho v súvislosti s návrhom na priznanie finančného zadost'učinenia odkazuje na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva.

4. Okresný súd uznal prieťahy v konaní aj v dôsledku administratívnej chyby. Spis v roku 2018 namiesto predloženia na rozhodnutie o odvolaní založil na dlhú lehotu.

IV.

5. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Prihliada sa aj na význam sporu (II. ÚS 32/02).

6. Rozhodovanie súdov o námietkach povinného proti exekúcii je bežné. Vec sťažovateľky nie je právne a skutkovo zložitá. Sťažovateľka neprispela k dĺžke konania a často namietala prietahy v konaní. Postup okresného súdu je poznačený dlhotrvajúcimi obdobiami nečinnosti. Po troch mesiacoch od doručenia návrhu vyzval sťažovateľku na odstránenie vád. Po siedmich mesiacoch od odstránenia vád vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Okresný súd až po štyroch mesiacoch od vyjadrenia sťažovateľky rozhodol o námietkam povinného. Dva mesiace doručoval toto prvé uznesenie. Po štyroch mesiacoch a na sťažnosť sťažovateľky predložil odvolanie krajskému súdu. Osem mesiacov trvajúce konanie o odvolaní treba pričítať okresnému súdu, keďže opomenul zohľadniť predloženú listinu a s námietkami povinného sa v dôsledku toho nevysporiadal. Po roku od vrátenia veci krajským súdom a až na sťažnosť sťažovateľky nesprávne zastavil exekúciu. Až po deviatich rokoch znovu rozhodol o námietkach uznesením, ktoré doručoval po troch mesiacoch.

7. O námietkach povinného nie je ani po takmer 13 rokoch právoplatne rozhodnuté v dôsledku nesústreďeného rozhodovania a nečinnosti okresného súdu. Tým boli porušené ústavné práva sťažovateľky nielen na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote), ale aj na súdnu ochranu, spravodlivé súdne konanie a vlastníť majetok. V 14 rokov trvajúcom exekučnom konaní nebol uskutočnený žiadny úkon na vymoženie pohľadávky sťažovateľky. Preto bolo ústavnej sťažnosti vyhovené a okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázané konať bez zbytočných prietahov.

8. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia a príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04). Tak je to aj v tomto prípade, v ktorom jediným faktorom pri zistení porušenia práv sťažovateľky bol postup okresného súdu. S prihliadnutím na celkovú dĺžku konania, postup súdu, správanie a význam veci pre sťažovateľku bolo sťažovateľke podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznané finančné zadosťučinenie 4 000 eur s tým, že vo zvyšnej časti jej návrhu nebolo vyhovené.

9. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľky odôvodňuje, aby jej okresný súd podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nahradil trovy konania, ktoré jej vznikli zastúpením advokátom. Ich výška 949,17 eur bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), čo za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti 2 x 371 eur) s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 14,84 eur) predstavuje 771,68 eur, k čomu treba podľa § 18 ods. 3 vyhlášky pripočítať daň z pridanej hodnoty 177,49 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2026

Robert Šorl
predseda senátu